

Lucia Fritzká, Jarmila Fritzká, ul. Omská 4, 040 01 Košice

Úrad Košického samosprávneho kraja	
PODATEĽŇA	
Evidenčné číslo:	39168
Dátum:	20 -10- 2020
Číslo spisu:	
Prílohy/listy:	Vybavuje:

Úrad Košického samosprávneho kraja
oddelenie sociálnych služieb

Námestie Maratónca mieru 1
042 66 Košice

Vec

Naše pod'akovanie celému vedeniu, pracovnému tímu VIA LUX-u, Košice-Barca za profesionalitu, láskyplný prístup a odbornosť vysokého štandardu.

Krásny dobrý deň, dovoľujem si Vás osloviť vo viere, že sa môj list dostane do správnych rúk a to do rúk priameho nadriadeného, ktorý ma starosti Domov sociálnych služieb Via Lux v košickej Barci. Už mnoho rokov je toto čarovné miesto pri krásnom jazierku mojou destináciou, kde nachádzam vôňu minulosti a sprítomňujem si sny vedomia, že som ešte stále vnučkou a moja mamka dcérou mojich milovaných starých rodičov. V živote si človek môže spomenúť na mnoho krásnych i boľavých, zbytočných i premárnených chvíľ, súčasťou tých mojich dennodenných, je pohľad z balkónu na veže kostola z izbičky v Barci. Tam, kde stále voňal domov, vráskavá a tak láskavá pokožka múdrych dlaní môjho dedka. Už vtedy pred siedmimi rokmi tam okolo klientov krúžilo denne mnoho Anjelov plných lásky, zaklopali, poláskali, oslovili, požartovali a my všetci sme boli súčasťou sveta, ktorý sa nám ostatným zdá tak ďaleko, ale nie je tomu úplne tak. Vtedy som bola takmer dennou súčasťou piateho oddelenia, ktoré viedla vo vysokej profesionalite pani Mgr. Vierka Mikulová. Viem, že je to dávna doba, ale na zadosťučinenie človek musí v živote čakať tak dlho a preto, hoc chcem písať v mojom citlivo otvorenom liste o prítomnosti, je nemožné nespomenúť a nepod'akovať sa za lásku, nekonečnú lásku spojenú so zamestnaním. Ďakujeme celému piatemu oddeleniu, sestričkám, dedkovej hviezdičky z neba pani PhDr. Kristínky Cibrikovej, pani upratovačkám, kuchárkam.

Dovoľte mi, ale ešte pár slov, ktoré sú pre nás obe veľmi podstatné...pred pár mesiacmi sme zažili pád a krach všetkého, čomu človek žil, bol, dýchal, snád' bral za normálne, lebo to bola súčasť toho, kde sa narodil. Hoc sme v posledných rokoch rešpektovali od osudu mnohé zmeny psychického i fyzického stavu našej babky a mamky, pochopili sme, že viac už nemôžeme nechávať veci slobodné a ak ju chceme ešte pri živote mať, musí byť pod neustálym dozorom. Uvedomili sme si, že musíme babičku umiestniť niekde, kde bude môcť dožiť svoj pracovitý život v dôstojnosti, že naša opatera už nie je dostačujúcou. Človek, ktorý si váži svoju rodinu je nútený prejsť stavmi obviňovania sa, sporov so samým sebou, smútkom, jednoducho je ťažké zmieriť sa s tým, že niečo končí a musí niečo nové začať. Neviete ako... nevíete kde..., nevíete s kým...iba spolu s párom vystrašených očíek, ktoré milujete... idete ako prvý krát do školy, ale už nie taký šťastne zvedavý, ale skôr ubitý životom. Nevíte, či môžete veriť v zázrak, nevíete, či dokážete vysvetliť milovanej mamke, a babke, aby bola silná a chápala všetko, keď vy sám padáte. A tak sme prišli po rokoch späť...brány Via Luxu, dúhové farby a za ich stenami množstvo bielych anjelov a my plné otázok. Špecializované oddelenie nás čakalo, no predtým však nás privítali bytosti, ktoré si zaslúžia byť vyzdvihnutými. Via Lux, ako sme sa dozvedeli dostal do vienka veľký dar v spojitosti s novým pánom riaditeľom JUDr. Vojtechom Hintošom, už v našom prvom telefonáte ma ochotne vypočul, upokojil a s mäkkosťou hlase Anjela bolo v sekunde jasné, že je to človek, ktorý má záujem o všetko, čo je v jeho silách. Môj list je možno obsiahly, ale pre

nás je viac ako potrebné vyjadriť, ako dôležité je cítiť, že nielen babka a mamka, ale i naše pocity sú v dobrých rukách, lebo len tak môže vzniknúť a kvitnúť nový domov, nový priestor na lásku, ktorá je podstatou RODINY. Ďakujem Vám v úcte pán riaditeľ za Vaše srdce a oddanosť povolaniu. V súbežnom nadšení a nekonečnom údive, by som chcela poďakovať a ovenčiť cenou za lásku, za ľudský prístup, pani PhDr. Kristínku Cibříkovú. Už môj dedko mi neustále švitoril jej meno, no až teraz nám obom s mamkou bolo dopriate v celosti pocítiť jej taktiež oddanosť v záujme o spokojnosť klienta, tichý rešpekt v dialógu a následné veľké obetavé srdce. Ďakujeme Vám v úcte!

Nuž tak sme sa ocitli na špecializovanom oddelení a dcéra plná vďaky prosieb a otázok tam odovzdala svoju mamičku plnú zmätenosti, bolesti po pádoch v nádeji, že bude, veď musí už len lepšie BYŤ! A tu sa začali diať zázraky, dejú sa každý deň a menia pocity smútku, na stavy blaženého mieru našich srdc, že to bolo to najväčšie požehnanie dostať dar VIA LUX-u pre našu mamku, babku a lásku. Že bolesti babky sú rozmaznávané opaterou rúk, ktoré sa inými slovami ako božími dlaňami nazvať nedajú. Ďakujeme pánovi staničnému Mgr. Tomášovi Čonkovi za úžasnú odbornosť, prehľad, záujem ktorý je každým dňom pre babičku buď doktorom, alebo dobrým zaťkom Tomáškom, podľa jej momentálnych rozprávkových myšlienok. Ďakujeme pani sestričkám, spevavej Leničke, Aduškám, Adriankám, ktoré svojimi veselými Andulkami Šafářovými maľujú dúhy aj v upršaných dňoch a otvárajú brány náručia v smutných časoch obmedzenia Covidu. Ďakujeme vám sestry, nech vám je všetko od života vrátené späť. A taktiež ďakujeme láskyplným sociálnym pracovníčkam, ktoré babička umelecky volá ...takými zlatými, čo tekvičky robíme. Ďakujeme vám za krásny prístup, za to, že opäť dýchame, za to, že ste všetci súčasťou obrovského kruhu LÁSKY, ktorý otvára láskavý pán riaditeľ Hintoš v prepojení s pani Cibříkovou, pokračujú dlaní v dlaň so staničnými, ako anjelská pani Mikulová, pán Čonka, v obrovskej opore láskyplných sestričiek, sociálnych Anjelov, p. upratovačiek, p. kuchárook, super vrátnikov....Dovoľte sa nám poďakovať za Váš čas a rozlúčiť sa s vami so slovami Antona Pavloviča Čechova, kráľa svetového divadla, ktorý povedal...NIETO MALÝCH ROLÍ...a preto ĎAKUJEME, ŽE KAŽDÝ TAM VO VIA LUX-E ROBÍ KÚSOK TEJ SVOJEJ ROLE TAK ÚŽASNE A S CITOM, LEN TAK MÔŽE VYSLEDOK BYŤ TAK SKVELÝ!!! ĎAKUJEME VÁM.

V úcte Lucia a Jarmila Fritzké

V Košiciach dňa, 18. 10. 2020